

Ljubica Vukov-DavÄ•ik - TRIPTIH

Autor Ljuba
 Saturday, 25 September 2010
 Poslednji put aÄ¼urirano Saturday, 25 September 2010

LjubicaTriptih

24.09.2010.
 godine, u
 Beloj sali KCK, u organizaciji Kulturnog centra KruÄ¼evac, odrÄ¼ano je nezaboravno poetsko-muziÄ•ko veÄ•e, na kome je predstavljena poezija Ljubice Vukov-DavÄ•ik. O poetskim ostvarenjima ove poetese u triptihu: Tiso Ljubavi, Volim Balkansko i Putanjom duge do sna, govorili su Pero Zubac i Mr Jovan Mihajilo.

U poetskom-muziÄ•kom prikazu uÄ•eÄ¼te su uzeli pored same Ljubice Vukov DavÄ•ik i njeni prijatelji sa sajta poezijascg: Svetlana DjurdjeviÄ¼, Ljubodrag ObradoviÄ¼, MiÄ¼ta Ä¼ivanoviÄ¼, Spasoje Ä¼. MilovanoviÄ¼, Ä¼ivota TrifunoviÄ¼, a da veÄ•e bude nezaboravno potrudili su se i Rade KoÄ¼anin - virtouz na fruli, Branko SimiÄ¼ - muziÄ•ka pratnja i mlada i talentovana vokalna solistkinja Sandra PetroviÄ¼.

Naravno, na samom krajuÄ aplauz je dobio Pero Zubac za veÄ•no-aktulne *Mostarske kiÄ¼e*... Ko to nije Ä•uo, zaista je mnogo propustio!

Ljubica Vukov-DavÄ•ik

SVETO VINO

Kupaju me
 Svetim vinom

ObraÄ¼am se
 vinogradima
 OkreÄ¼em se suncu
 Opevam pesmama
 Oslanjam se na burad
 napunjenim groÄ¼Ä¼'em
 Oblizujem se usnama
 napitkom mednim
 ObraÄ¼am se gorama i
 brdima
 Predajem se
 Opijena tebi

DoÄŃti ÄŃtu opet
Da uberem breze
Za oprost
Dok mi pogled po nebu
luta

Kada vino belo toÄ•im
Gledam tvoje crne oÄ•i
Tada uzmem vino crno
Pijem srcem
Ustima grejem
StiÄŃÄŃem
Gutam sladim
I ponovo ispoÄ•etka
Iz bureta vino vadim

(C) Ljubica Vukov
DavÄ•ik

PUTANJOM DUGE DO SNA

Utkaj u mene
srmu ljubavi
za veÄ•nost njenu...
Ä Ä
ObuÄŃtiÄŃtu haljinu belu
Ä Ä Ä
ogrnuÄŃtu plaÄŃjt od zlatnog
Ä Ä Ä
liÄŃÄŃta kesena..
Na prst obaviÄŃtu
meseÄ•ev krak
pod travom polako
utapkaÄŃtu korak...

Ä Ä
Na glavu od cveÄŃta
Ä Ä
ispleÄŃtu venÄ•iÄŃt
Ä Ä
raÄŃirenim rukama mahaÄŃtu
Ä Ä
otplivati do Tiskog cveta
Ä Ä
rasutog po Ä¾uto-srebnoj
Ä Ä
puÄ•ini Tise...

Bosim nogama zagaziÄŃtu
u mulj sa kamenja i
peska
i zakoraÄ•iti ka dubini
da razmrsim talas
ÄŃto seÄŃ viru
svio spleo
kao i ljubav moja....

Ä Ä
ZaplivaÄŃtu

Â Â
hladnoÂžta Âžte me ohladiti
Â Â
na Â•as
Â Â
bodriti da do kraja
Â Â
druge obale stignem...
NastaviÂžtu da hodam
po putanji duge...
Â Â
Kraj reke na Â¾bun divljih
Â Â
kupina Âžtu se ubosti
Â Â
krv Âžtu usnama ispiti,
Â Â
zaustaviti..

Uskim puteljkom
Âžtu se uspeti na dolmu
strnjika Âžte me
po tabanima bockati
skakutaÂžtu ko
izgubljena koÂžuta..
Â
Â Bez Â•amca
i skele
Â Â Â
iz Sente u Banat
Â Â Â
u zvezdanoj noÂžti
Â Â Â
stigla sam
Â Â Â Â Â Â Â
svojim snovima....

(C) Ljubica Vukov
DavÂ•ikÂ

Pero Zubac govori *MOSTARSKÉ KIÂ E*

KAD BI POEZIJA MOGLA DA
ULEPÂ A I POPRAVI SVET ...

- preporuka za Âžtampanje pesniÂ•kog triptihona Ljubice Vukov DavÂ•ik

Dugo veÂž s paÂžnjom pratim pesniÂ•ki govor Ljubice Vukov DavÂ•ik i iz
jednog njenog prethodnog triptihona, pesniÂ•kog troknjiÂ¾ja imao sam
radost da probiram pesme za moje antologije. U ranijim njenim pesniÂ•kim
knjigama posebno su me se dojmile pesme o Tisi i ine u kojima
pesnikinja u stihove pretaÂ•e seÂžanja na detinjstvo. Kako se radi o
liriÂ•aru kojem je bitna za poeziju pre svega iskrenost i nepatvorena no
opipljiva i vidljiva inspiracija, to Âžte Â•italac ovih knjiga jasno

nazreti da ova naĀja pesnikinja piĀje stoga Āito joj je pisanje pesama jedini naĀin iskazivanja svojeg viĀenja sveta u kojem je stasala i u kojem traje. I kako iskreno opisuje i pretaĀe u strofe treptaje svog drhtavog i uznemirenog (najĀeĀĀte) srca, tako i pesme koje nastaju bivaju jasne, pitke, Āitljive kao Āito je i nakan pesnikinjin takav.

Dakle, radi se o iskrenom pevanju i jasnom iskazu pesniĀke opredeljenosti za lirski iskaz i naslanjanje na tradiciju naĀjeg pesniĀtva. NeĀudo Āito je u vremenu nenaklonjenom pesmama patriotskim Ljubica Vukov DavĀik 'celu jednu knjigu iz triptihona i joĀi stranica iz druge dve knjige posvetila takozvanom rodoljubivom pevanju. To Āito oseĀta pesnikinja to jasno kaĀe u pesmama, ako Āali za minulim vremenom pesma daje odgovor i zaĀito Āali, ako registruje zlo vreme onda ga i boji takvim reĀima, a svoj stav ne skriva i iz toga neskrivanja nastale su pesme kao znaĀajan doprinos naĀjem savremenom patriotskom pesniĀtvu iz vremena opisanog u ovim antologijskim stihovima pesnikinje, godinama bespuĀta u kojima" dolap uĀasa ljudi okreĀtu".

Ne sreĀem se Āesto sa pesnicima koji su istovremeno zaljubljeni i u pesniĀku naraciju i poetsku saĀetost pa i hermetiĀnost forme. A u ovim knjigama se sreĀemo i sa pesmama i kojima dominira nesputavana pesniĀka narativnost i onim koje su Āista refleksivno pretoĀena u nekoliko strofa ili u jedinstven odblesak misli u stihovima.

U prvoj knjizi "Volim balkansko" Āitalac Āte se sretati sa lazurnim odama zaviĀajnosti, kao u pemi "KaĀi mi" i Āalom za minulim vremenom spokojstva kao pesmi "Troglav", jasnim i vrelim u seĀtanju slikama sreĀte koja je naslutila nesreĀtu kao u pesmi "Zeleni grad" jasnim iskazima iskrenosti "Volim sve Āito na Balkan miriĀje", molitvenim i zavetnim stihovima pesme "Milosnica", sa pesmama punim emocija i topline. Uostalom, u svim pesmama Ljubice Vukov DavĀik moglo bi se reĀti da ima dirljive i bliske Āitaocu emocionalnosti. Lepe poetske molitvenosti ima i u pesmi "Vernik povratnik" lepe pesniĀke nade u pesmi "Feniks" a pesma "Mokra krila" je uzorak kratke izvrsne rodoljubive pesme. U pesmama Ātemo sresti srodne poete ali i univerzalni prepis nesreĀte kao u pesmi "VeĀne grobnice". Ostao mi je u seĀtanju prelepi distih iz pesme "ZgariĀte doma": NiĀeg nema, sve je prekrila tiĀjina" ..

ĀEitalaĀki utisak o drugoj knjizi zapoĀinjem citatom koji najbolje kazuje umeĀte naĀje pesnikinje da ispiĀje lepe i trajne ljubavne pesme: "Ne prelazi reku mog Āivota moĀeĀi se udaviti ne bude li meseĀine ... "

U mnogo pesmi ove knjige Āitalac Āte naiĀti na univerzalni pev o ljubavi ali i na apartne, samo naĀjoj pesnikinji srodne iskaze o snazi, zovu, smislu ljubavi koja je katkad samo Āarlijanje kao u pesmi „MeseĀina titraja" a katkad zagonetnost i neodgonetnutost kao u pesmi "Drugo doba".

Uslovno reĀeno, ako je prva knjiga niska patriotskih pesama, a druga lep Āerdan pesama o ljubavi, onda je treĀta knjiga (o ljubavi prema prirodi, deci prijateljima) lepi "sveĀanj uspomena" i prepevana lirski priĀa. U njoj Āte Āitalac naiĀti i na Āal za odmaklim i na trenutke pesniĀkog spokojstva i neskrivene nade da Āte doĀti i bolja vremena. I za

ovu knjigu vaÅ¼i ona, veÅž pominjana, osnovna osobenost o spletu narativnosti i saÅ¼etosti, kako pesnikinja u trenutku zapisivanja pesma oseÅžta svet u sebi i vidi snovi dim okom svet oko sebe.

U vremenu u kome moÅ¼da i dominira poezija nastala na lektirama i dobrom zanatu pesmotvorstva, ove knjige raduju svojom lepom iskrenoÅžtu, jednostavnoÅžtu i toplinom lirskog iskaza.

Novi Sad, 27.02.2010.
godine

Pero Zubac

Svetlana DjurdjeviÅž

Jovan Mihajilo

Å½ENA

Å½ena sve i svuda
Å½ena kruna truda
Å½ena moÅž i snaga
Å½ena uvek draga

Ima divno telo
Å½ena cveÅžte belo
Å½ena je slovo u reÅži
Å½ene nas srcem leÅži,
Dobiva Åžto hoÅžte
Uzima Åžto Å¼eli
Usne joj rumene
Telo joj se beli.

Å½ena neÅ¼na mati
Å½ena mome tati
PriÅžem reci - reka
teÅže .
PriÅžem vatri - vatra
peÅže
PriÅžem Å¼eni - Å¼ena
meni.

(C) Jovan Mihajilo

Ljilja, Branko, Å½ivota, Pero i KoÅjanin

Ljuba i Pero

Ljubica

Branko i MiÅta

Pero Zubac

Sandra PetroviÅ†

Branko SimiÅ† i Sandra PetroviÅ†

Spale

Å½ivota TrifunoviÅ†

ZajedniÅka slika

Plakat promocije